

FOTO: ANN SARNER

Rekoby – en plats att bo och arbeta i

Planeringen av Rekoby i skånska Röstånga pågår för fullt. Där ska inte bara finnas ett kollektivhus utan allt som behövs för att leva ett hållbart liv.

– Det pratas så mycket om att lämna ett så litet fotavtryck som möjligt i världen. Min vision är helt annorlunda, säger Viktor Zaunders, som arbetar halvtid med ekoby.

– Jag vill lämna ett så stort positivt avtryck som möjligt. Vi kan ställa om vårt jordbruk och bidra till ett bättre föreningsarbete. Helt enkelt vara en punkt varifrån saker påverkas positivt.

För inte så många år sedan var Röstånga med runt 900 invånare på Söderåsen en utflyttningsby. I dag är det helt annorlunda. Byn är en magnet för människor som vill leva alternativt. Sedan tidigare finns den ideella föreningen Röstånga som bland annat driver ett fastighetsbolag och äger en buss som lånas till självkostnadspris av medlemmarna. Föreningen är skild från ekoby, men många är engagerade i båda.

Ekoby har antagits som ett lokalt landsbygdsutvecklingsprojekt med EU-stöd. Det består av tre parter: Svalövs kommun, arkitektfirman Fojab och ekoby. Viktor Zaunders är projektledare och bor

Intresset för kollektivhus bara växer

I Kollektivhus NU märker vi tydligt att intresset för kollektivhus runt om i Sverige bara växer.

EN GRUPP HAR nyligen köpt en gammal lantbruksskola i Hammenhög i Skåne för att göra om till kollektivhus (läs mer om det i Tore Wizelius artikel på sidan 5) och en annan grupp är också igång med ett projekt i Skåne, i Vittsjö. I Umeå har en startargrupp bildats som har dragit igång studiecirkel och i Karlstad har Gröna seniorer tagit upp frågan om byggande av kollektivhus. Liberalerna hade en

stor debattartikel i Dagens Nyheter i början av sommaren om äldres ensamhet, där fler kollektivhus lyftes fram som en viktig delösning. I många kommuner i Stockholms län försöker olika aktörer få till nya kollektivhus. Det är såväl Svea fastigheter som politiker från många olika partier som driver frågan där.

MEN DET ÄR FORTFARANDE en grupp av viktiga aktörer som inte riktigt är med, och det är tyvärr många av de kommunala bostadsbolagen. I styrelsen funderar vi som bäst på hur vi ska kunna nå ut till

dem. Det typprogram för kollektivhus som två medlemmar i vår förening arbetat med blir snart färdigt och det hoppas vi ska visa bostadsföretag och arkitekter att det inte är komplicerat att bygga kollektivhus.

PROGRAMMET ÄR ett tresidigt dokument som går igenom de utrymmen och funktioner som behöver finnas i ett kollektivhus. Ett bra stöd i gruppernas diskussioner, för bostadsföretag, byggare och arkitekter.

ULRIKA EGERÖ, ORDFÖRANDE

Rekobyn - en plats...

sedan två år i byn med sin familj. Han är en av dem som är intresserade av matproduktion, allt från plantskola till jordförbättring och kompostering. Matodling står också på programmet, det går att odla svamp, fisk och grönsaker.

Boendet har inspirerats av det gamla sågverket i danska Jystrup som byggts om till kollektivhus med 24 lägenheter. Kollektivhuset består av två "armar", sammanlänkade med ett glasparti som fungerar som både växthus och gemensam hall. I den gemensamma matsalen äter medlemmarna middag tillsammans sex dagar i veckan.

– Tänk så mycket tid man sparar! Det är inte bara kul att träffa folk, man slipper också laga middag 75 procent av dagarna! säger **Viktor Zaunders.**

Omkring hundra boende tänker man sig i ekobyn i Röstånga. Målet är kooperativ hyresrätt, men om inte det fungerar kanske man bildar en bostadsrättsförening med ett antal hyresrätter. Kanske ska det även finnas småhus, kanske ska det gå att sätta dit vagnar för mer tillfälligt boende. Mycket är fortfarande öppet.

Röstånga ligger en timme från Malmö, vare sig man tar bilen eller åker kollektivt. Men tanken är inte att medlemmarna ska jobbpPENDLA till Malmö. Ekobyn ska vara levande al-

la tider på dygnet och det ska gå att både bo och arbeta i byn. Det sista ska bland annat bli möjligt genom "makerspace", en verkstad där medlemmarna lånar verktyg.

Ett makerspace kan vara mycket enkelt och bestå av några symaskiner och några sågar. Det kan också innehålla mer avancerade verktyg som datorstyrda utsågningsmaskiner, 3D-skrivare, svetsar och annat som gör det möjligt att både bygga sina egna möbler (det finns gott om öppna ritningar) och bedriva professionell verksamhet.

– En grundtanke är att man inte ska vara tvungen att åka iväg och jobba med något man inte vill, utan att ha möjlighet att arbeta på platsen och inte ha så mycket ekonomisk press på att få in pengar från andra håll. Hur detta ska fungera beror på hur vi lyckas lägga upp finansieringen. Där är vi inte klara än, säger Viktor Zaunders.

En hel del kraft har lagts på besluts- och konfliktlösningsmetoder.

En boende i byn är utbildad i Non Violent Communication, giraffmetoden, och har hållit en introduktionskurs i denna. Snart börjar också utbildning i sociokrati, en beslutsmodell som bygger på consent (jag kan leva med beslutet), laget-runt-samtal för att allas röster ska bli hörda och principer som "good enough for now" och "safe enough to try".

– Vi har tittat runt på andra byar och vet att 80 procent av alla som ger sig in i såna här projekt är borta fem år senare. Tittar man på 20 år är 95 procent borta. Vi vill ha ett längre liv. Vi har arbetat mycket med vår vision och har en samsyn om att vi vill ha ett socialt fungerande boende där man träffar varandra och sociala möten byggts in i infrastrukturen.

– Det är den sociala dimensionen som knyter oss samman.

ANNE JALAKAS

Läs mer på www.rekobyn.se

Området där Röstånga ekoby fått en markanvisning av Svalövs kommun.

FOTO: VIKTOR ZAUNDERS

Lagnö Bo – ett arkitektoniskt experiment

FOTO: BERTIL EGERÖ

Fasaden till några av lägenheterna i tvåvåningsdelen. I förgrunden squashodlingar.

En vacker julidag seglade vi in i viken vid Östra Lagnö söder om Trosa och ankrade. Det var dags att besöka ett nytt bygge snart klart för invigning.

Tin Carleson hade sett oss och mötte vid bryggan, glad över att redan ha flyttat in i det nya kollektivhuset. Tillsammans med sin man Per Carleson är hon den drivande bakom projektet.

Huset har formen av en hästsko, envånings i den ena delen, tvåvånings i den andra. Hela hästskon täcks av ett glastak som skapar en innergård för både sommar och

vinter. Där finns plats för gemenskap. Små odlingslotter ska blandas med sittgrupper. En rejält tilltagen scen öppnar för spännande musik, teater eller annat.

De 19 lägenheterna nås främst genom en loftgång som börjar vid den inbjudande huvudentrén vid hästskons mitt. Där går man direkt till matsal, kök, tvättstuga och sällskapsrum.

Per Carleson berättar om hur viktigt hållbarhet har varit i planeringen. De blivande kollektivisterna har grävt upp lera som använts i bygget av alla vägar. 195 solceller

ska mata in energi. Bergvärme med värmepåväxlare, vattenburen golvvärme, en massugn (ett fint alternativ till kakelugn) i matsalen hör till de lösningar man har valt.

Som i så många fall har det blivit en lång resa, en kamp att vinna bankvärdens förtroende och mycket arbete för att locka nya medlemmar till denna natursköna del av Sörmland. Det känns härligt att gratulera eldsjälarna bakom projektet.

BERTIL EGERÖ

Läs mer på <https://lagnobo.wordpress.com/>

FOTO: KERSTIN KÄRNEKULL

Tidigare ordföranden Björn Torbiörnsson och nyvalda Anita Blom af Ekenstam knyter banden.

Panorama över Lagnö Bos innergård med glasat tak, loftgångar, en scen och planteringar. Entré, matsal och kök syns i fonden. Bilderna är tagen vid invigningen den 27 augusti.

Hogslätts vänboende i gång

Efter år av diskussioner, planering, möten med kommunala politiker och banker har drömmen om ett gemensamt boende blivit verklighet.

Ett långt, falurött enplanshus med 13 hyreslägenheter står sedan i midsomras färdigt och bebott, nära Gerlesborgsskolan vid Bottnafjorden i Bohuslän.

Entrésidan ser inbjudande ut: Stora krukor med blommor och småträd står överallt på brädgången som löper utanför lägenhetsdörrarna. Tomatplantor klättrar mot väggen.

Husets invånare har själva, efter förmåga, lagt ned mycket arbete på bygget. Cirka 14,5 kilometer (!) plank har två gånger strukits faluröda, allt virke till innertaken har vitmålat, under veckosluten har man städat byggplatsen, både ute och inne.

– Vinsten var dubbel – vi sparade pengar och vi lärde oss mycket av varandra, säger en av de boende.

Hur är det att äntligen flytta in i drömhuset? Blev verkligheten som drömmen?

– Ja! säger de jag har talat med. Vilken lättnad att slippa sköta om ett eget hus, med trappor och fönster och tak och hängrännor. Att bo i en välfungerande, liten ljus lägenhet med ett loft som kan användas som sovrum, gästrum eller förvaringsutrymme – det spar massor av tid och besvär!

Några av de boende önskar att det funnes mer kollektiva utrymmen och verksamheter, men de flesta trivs med och håller styvt på det privata – det egna reviret, att rå sig själv utan inblandning. Uteplatsen som hör till varje lägenhet (oftast ett "däck") är privat, marken framför däck, fram till en avgränsande bäck och ett berg, är också privat. Man går inte utan vidare in på någon annans privata område. Däremot är den rymliga träbryggan på husets entrésida en utmärkt plats för tillfälliga möten

– Det är kanske inte korrekt att kalla oss "kollektiv", säger ordförande Paula Oksanen, kanske är det bättre att säga "kooperativ" eller rätt och slätt "vänboende".

Dock finns det många kollektiva angelägenheter: Själva förvaltningen, det gemensamma ansvaret för vård och underhåll av huset.

Ordförande Paula Oksanen får blommor vid invigningen av Hogslätts vänboende i juni.

– Det är en stor sak att äga ett hus, säger Paula. Med jämna mellanrum har man "bomöten", på det senaste avhandlades bland annat bilparkeringen, cykelförråd, eventuell uthyrning av lägenhet med mera.

Vissa aktiviteter kräver organisation – till exempel vilka som tar emot studiebesök, vilka som kan åta sig transporter. Inte alla boende har bil – hur tar man sig då till biblioteket, till vårdcentralen, till livsmedelsaffären?

I huset finns en gemensamhetslokal, också den försedd med loft. En grupp har bildats som ska ge förslag till hur den ska användas. Paula ser stora möjligheter: Braskvällar, högläsningsskvällar, plats för informella möten där ingen behöver känna sig som värd, visning av bilder eller film, bra som övernattningsplats för gäster.

– Vi har inte bråttom med att besluta om olika verksamheter, det får växa fram organiskt.

– Till hösten blir alla mer bofasta och får ett större behov av rutiner, säger Paula. Vi ska inte ha för stora förväntningar på det kollektiva – när och om det uppstår blir det ett desto större plus!

Tanums kommun sägs vara stolt över Hogslätts vänboende som redan har en kö på cirka 40 personer!

TEXT: EVA PAULSSON

FOTO: PER PIXEL PETERSSON

Invigningen av Hogslätts vänboende i Bohuslän i juni.

Läs mer på www.hogslättsvänbo.se

FOTO: TORE WIZELIUS

Före detta Hammenhögskola i Skåne, sydväst om Simrishamn, är på god väg att bli kollektivhuset HamBo.

Bogemenskap i hambotakt

Annonsen om tegelslottet i Hammenhög dök upp på hemsidan "vi som vill bo kollektivt när vi blir gamla" den 10 januari. Det var en länk till en artikel i tidningen Lantliv. Jag kontaktade mäklaren och ordnade en visning, som ägde rum den 29 januari.

Det var en hel del som var intresserade av att gå vidare. Vi bildade en grupp i gruppen på hemsidan; Hammenhög-projektet, som nu har 120 medlemmar. Där fördes diskussionen vidare och vi bokade in en ny visning av huset.

Trots att det var iskallt både inom- och utomhus, syntes det tydligt vilket fint hus det kunde bli. Byggnaden är från 1907 och har använts som lantmannaskola. På markplanet finns en skolmatsal och re-

staurangkök. På första våningen fanns klassrummen och bibliotek, och på de två översta våningarna rum där eleverna bott. Efter att skolan lades ner har huset använts som vandrarhem och sedan som flyktingförläggning i två år. Nu hade det stått tomt i drygt ett år.

Vi var tillräckligt många intresserade för att bilda en förening som kunde köpa fastigheten. Vi beställde en så kallad överlåtelsebesiktning som visade att huset fungerade bra, var välbyggt, men också att det behövdes en del reparationer. Det såg ut som ett realistiskt projekt.

En konstituerade föreningsstämma hölls på bokkaféet i Hammenhög den 17 mars, 14 personer deltog. Vi beslutade att föreningen skulle lägga ett bud på fastigheten. En journalist på Ystad Allehanda skrev en artikel i tidningen dagen därpå. Den intervjun kostade oss

drygt en halv miljon. Den fick en annan spekulant att vakna till liv. Så vi blev tvungna att höja vårt bud. Några i styrelsen lånade ut pengar till föreningen så att det räckte till handpenningen på 430 000 kronor, och vi kunde skriva på köpekontraktet.

Den 19 maj hölls den första ordinarie föreningsstämman i tegelslottet. Samtidigt bjöd vi på ett öppet hus, som samlade många intresserade. Det kom en hel del människor från grannskapet för att se vad det fanns för planer för deras gamla lantmannaskola. Responsen på vårt projekt var positiv, för att inte säga entusiastisk!

Föreningen fick tillträde till fastigheten omgående. En medlem, Lena Vicaire, engagerades som biträdande projektledare.

Vi skaffade en arkitekt, Pelle Rathsmann, som har gedigna kunskaper om såväl nationalromantiska

Bogemenskap i...

hus som bogemenskaper, och ritningarna för ombyggnaden blev klara i början av juli. Bygglov för ombyggnaderna hoppas vi få i höst. Vi hade kontakt med banker, och fick veta att man får låna upp till 60 procent av köpeskillingen när man köper en hyresfastighet. När vi började förhandla om lån visade det sig dock att detta inte gällde föreningar.

En förening har ingen säkerhet, medlemmarna kan bara försvinna och då sitter banken med ett lån som ingen tar ansvar för. Det blev förstås en kalldusch. Två miljoner kunde vi skrapa ihop, men fyra miljoner såg omöjligt ut. Till slut lyckades vi dock genom att några belånade sina fritidshus, bostadsrätter och hus, och inte minst genom crowd-funding, där personer som kände någon av oss lånade ut pengar, utan några planer på att själva flytta till huset.

Vi lyckades skjuta fram slutbetalningen från den 2 juli, då vi fortfarande saknade en halv miljon, till den 6 juli, då vi hade fått in det belopp som krävdes. Säljaren hade förklarat att han skulle lägga beslag

på handpenningen och eventuellt stämma oss för kontraktsbrott, om vi inte betalade på utsatt datum. Så det blev några svettiga dagar och sömnlösa nätter innan köpet var i hamn.

Nu äger föreningen HamBo huset. Det gick inte mer än ett halvår från första visning till köpet! Och föreningen består av människor som från början inte känt varandra, som mötts via Facebook.

Sju medlemmar har bestämt sig för att flytta in när ombyggnaden är klar. Under sommaren har några av oss bott där, i olika omgångar. Och huset blir bara bättre ju mer man är där. Nästa steg är att ta in offerter från byggbolag för ombyggnaderna och förhandla med banker om byggkreditiv. Boverket ger banker kreditgaranti för ombyggnader till kooperativ hyresrätt, så det är ingen risk för att vi inte ska få de lån som behövs.

Det finns i dag sju lägenheter som vi måste hitta hyresgäster till. Föreningen är en hyresrättsförening, Hammenhög Bogemenskap KHF, så för att få bo i huset måste man först bli godkänd som bomed-

Vad sägs om en egen borg med 35 sovrum på Österlen? Den gamla skolan är fortfarande till salu. Ditt eget Downton Abbey?

LANTLIV.COM

Pampig gammal skola till salu på Österlen - 35 sovrum och utsiktstorn!

Inlägget på Facebook den 10 januari 2018 som startade hela processen.

lem och sedan betala en upplåtelseinsats, som enligt dagens kalkyler kommer att ligga mellan 300 000 och 500 000 kronor, beroende av lägenhetens storlek. Intresserade kan alltså ansöka om medlemskap och har då en god chans att få en lägenhet.

Den 14–16 september ordnade vi ett nytt öppet hus. Det blir säkert fler. De som är intresserade har en bra chans att se huset och lära känna oss som driver projektet. Välkomna till Hammenhög!

TORE WIZELIUS,
ORDFÖRANDE FÖR HAMBO KHF

Det borde ha blivit 100 kollektivhus

Mats Hulth var borgarråd i Färdknäppen firade sitt 25-årsjubileum på Teater Tribunalen den 27

Delar av Färdknäppens revygäng sjöng glimtar från tidigare revyer.

augusti berättade Mats om sitt engagemang för kollektivhusen. Hans första kontakt med boendeformen var som ung brevbärare i Nockeby Familjehotell.

Stängningen av matsalen i Hässelby Familjehotell blev en politisk fråga och en särskild kollektivhuskommitté tillsattes. Utställningar och debatter följde. Mats gav de kommunala bostadsbolagen i uppdrag att bygga kollektivhus av olika slag. Totalt blev det 15 projekt som byggdes och sist i raden kom Färdknäppen.

"Det blev ett tiotal" konstaterade Mats till sist i sitt tal, "men det borde ha blivit minst hundra!"

TEXT OCH FOTO: KERSTIN KÄRNEKULL

Murandaka – en bogemenskapsby

"I tjugo år bodde jag, skötte trädgården, lagade mat och uppfostrade mina barn i en villa i en lugn förort, staden Banyule i nordöstra Melbourne. Klimatkrisen gjorde att jag tog mitt livs största steg: Jag såg på medan mitt hem jämnades med marken för att en ny utopisk by skulle kunna födas ur röran.

Jag heter Giselle Wilkinson och är initiativtagare och grundare av Murandaka Cohousing Community.

Vi är den första bogemenskapsby i Melbourne, ett bostadsprojekt med unikt utformat trevningsshus. Till skillnad från de flesta cohousingprojekt runt om i världen har vi enbart hyresrätter som vi förvaltar tillsammans via en kooperativ förening.

Sedan november 2011 har jag bott i detta ständigt föränderliga, levande laboratorium. För människor som jag, som trivs med de möjligheter som det innebär att leva i en bogemenskap, är det viktigt att medverka till fler alternativ på bostadsmarknaden. Alternativ som kan bidra till en hälsosam och trygg framtid för klimatet.

Vi kallar oss för en bogemenskapsby på grund av vårt idéburna sätt att leva och ta beslut tillsammans. Vår gemenskap består av 20 bostäder samlade kring ett stort hus med gemensamma lokaler och en gemensam gård. Vi tar alla viktiga beslut för gruppen i konsensus. Men vi har också ett privatliv och är helt självständiga i allt som gäller oss personligen.

Vi äter tillsammans i det gemensamma huset minst två gånger i veckan. Att träffas, koppla av och ha roligt tillsammans skapar gemenskap, respekt och förtroende. När vi känner och förstår varandra bra, är det mindre troligt att vi hamnar i konflikter, undvikande och skvaller.

När konflikter uppstår har vi metoder som hjälper oss att hantera olika situationer med respekt. Jag har med egna ögon sett hur "grupps visdom" kommer fram i svåra situationer. Jag har lärt mig att lita på att gruppen tillsammans kan utveckla bättre lösningar än enskilda medlemmar. Det innebär tidvis stora ansträngningar, men det är det alltid värt.

Vi har ovanligt små, men funktionella bostäder, kompletterade med gemensamma utrymmen för många ändamål liksom gästrum för vänner och familjemedlemmar. När detta skrivs har vi gäster från Tyskland och Förenta Staterna.

Vi är en knutpunkt som också når ut till det omgivande grannskapet och samhället i stort. Vi delar med oss av vad vi har åstadkommit, genom återkommande rundvisningar och andra aktiviteter, så att andra kan lära av våra framgångar och misstag.

Det finns andra bogemenskaper som inte är lika utåtriktade som vi. Många nöjer sig med att bidra till ett bekvämt/komfortabelt liv för sina medlemmar och det är självklart helt ok.

Jag har besökt dussintals bogemenskaper – i Australien och runt om i världen – och har bott i levande gemenskaper av alla tänkbara slag. Enligt min erfarenhet får boende i en bogemenskap liv som är hälsosammare, längre, tryggare, meningsfullare och ekonomiskt överkomliga, med mindre ekologiska fotavtryck

och stora möjligheter att göra betydelsefull skillnad.

Cirka tio procent av jordens befolkning lever så ohållbart att det skulle behövas tre jordklot i stället för ett om alla levde på samma sätt. Att huvuddelen av alla på jorden dessutom lever i förortsmiljöer förädlar bilden ytterligare, men ger i stället planerarna stora möjligheter att bidra till förbättringar.

Kommunstyrelsen i Banyule har nu antagit ett typprogram för Cohousing Communities. Detta behöver stöd för att framgångsrikt kunna bli en del av den vardagliga planeringsprocessen. Det är därför glädjande att två nya projekt ska börja byggas inom kort.

För att nå framgång behöver vi förändra förorterna genom en modell som bygger på samarbete och som kan anpassas till människor med olika förmågor och åldrar. En modell vi kan lära av, förbättra, skräddarsy och anpassa till varje gemenskaps egna behov och önskningar. En väg att åstadkomma allt detta är genom gemenskapsbyar/cohousingprojekt."

GISELLE WILKINSON
ÖVERSÄTTNING: KERSTIN KÄRNEKULL

Artikeln är först publicerad i "Planning News" utgiven av Planning Institute Victoria. Elin Persson skrev om ett besök i Murandaka i *Bo tillsammans* nr 29/2014.

FOTO: CHRIS GROSE

Den gemensamma matsalen i Murandaka. Två japanska gäster har lagat maten.

Kollektivet – ett bättre sätt att leva

Ja, kollektivet är till och med det optimala boendet säger arkitekten Mats Egelius i sin nya, spännande bok om bostadsarkitektur och stadsbyggnad, "BoStad".

Mats vet vad han talar om, han har bott i kollektivhus sedan 1980, först i Hässelby Familjehotell och sedan från 1994 i Tullstugan, där han var ansvarig för utformningen av hela bostadskvarteret.

Kollektivhusdelen utformades tillsammans med en grupp intresserade, många från Hässelby. 24 lägenheter i två trapphus fick tillgång till en stor gemensam yta med kök, bibliotek, lekrum, gästrum och terrass. Hur vardagslivet fungerar beskrivs ingående i boken liksom hur matlagning och middagar lägger grunden för gemenskap och samvaro.

När kvarteret ombildades till bostadsrätt 2001 var många oroliga för kollektivhusets framtid. Men genom att öppna föreningen för boende i närområdet har verksamheten kunnat fortsätta. En erfarenhet är dock att 24 lägenheter är i minsta laget och gör kollektivet mer sårbart.

Varför finns det inte fler? frågar Mats Egelius. En halv promille av alla bostäder i Sverige, eller cirka 2 000, finns i kollektivhus. Kollektivhusen är fortfarande bara en droppe i havet.

Mats ger själv några svar: De som bygger hyresrätter tror att det handlar om några få entusiaster. Och de som bygger bostadsrätter

tror inte att gemenskap är ett bra säljargument. Mats menar att de har fel och pekar på ett gryende intresse, inte minst bland unga och studenter.

"BoStad" beskriver bostadsbyggandet i Sverige från 1990-talet och framåt genom projekt och satsningar som Mats Egelius medverkat i genom åren. Projekt, som alla är viktiga inslag i det som byggs och som speglar sin tid. I boken blandas intresseväckande beskrivningar av projekt och motiven bakom, fina fotografier, planritningar och basfakta med olika teman som "Hur högt är högt – och varför", "Bra arkitektur är byggd lycka" och "Bostadsutställningar – en arena för utveckling".

Boken ska inte sträckläsas. Varje avsnitt ger mycket att fundera över och generös kunskap om vad som kännetecknar goda bostäder och hur de kommer till under senare år. Men läs om du är det minsta intresserad av bostadsfrågor! En sådan välgjord bok är ren och skär lycka att hålla i sin hand.

KERSTIN KÄRNEKULL

BoStad – bostadsarkitektur och stadsbyggnad av Mats Egelius, Arkitektur Media inom Arkitektur Förlag AB. Omslagbild från kollektivhuset Tullstugan.

Öppna hus i september-oktober

Flera kollektivhus kommer att ha öppet hus helgen den **29–30 september**.

Men det finns också andra sätt. Tullstugan och Färdknäppen kommer exempelvis att delta i festivalen Open House i Stockholm den **6–7 oktober** (läs mer på openhousethstockholm.se).

Information om vilka hus som tar emot besökare kommer att finnas under "Evenemang" på Kollektivhus NU:s hemsida.

Kollektivhus NU

BO TILLSAMMANS är föreningen Kollektivhus NU:s nyhetsblad.

För detta nummer ansvarar Kerstin Kärnekull i samarbete med Anne Jalakas. Nästa nummer kommer ut i november 2018.

Styrelsen i Kollektivhus NU 2018

Ordförande:

Ulrika Egerö, Dunderbacken, Stockholm
ulrika.egero@gmail.com

Kassör:

Birgitta Nordström, Sockenstugan, Stockholm

Övriga styrelsemedlemmar:

Anita Persson, Färdknäppen, Stockholm
Lotta Ahlén, Majbacken, Göteborg
Ann Mari Engel, Tullstugan, Stockholm och
Mats Holmström, Sjöfarten, Stockholm

Webbredaktörer: Kerstin Kärnekull och Anita Nilsson

Vill du prenumerera på vårt elektroniska nyhetsbrev? Skicka e-post till info@kollektivhus.se

På hemsidan www.kollektivhus.se finns listan över kollektivhus i Sverige.

Medlemskap

Föreningar/kollektivhus betalar efter antal lägenheter, se hemsidan. Enskilda personer kan bli stödmedlemmar för 100 kr/år, gärna mer som gåva.

Plusgirokonto 43 88 62-5.
Ange namn och e-post.

Kollektivhus NU på Facebook

Kollektivhus NU har en fansida, www.facebook.com
Kollektivhus-NU-135622309786723.
Det finns också en facebookgrupp där du kan söka eller annonsera om lägenheter i kollektivhus, "Kollektivhuslägenheter", och en diskussionsgrupp för oss i kollektivhus och startargrupper, "Kollektivhusforum".